Projekt kluczowy Nowoczesne technologie materiałowe stosowane w przemyśle lotniczym

Opracowanie technologii przetapiania stopów niklu z zastosowaniem modyfikowania nanocząstkami proszków

Politechnika Śląska, Politechnika Warszawska, Politechnika Rzeszowska

Analiza możliwości i wybór żarowytrzymałych stopów na osnowie niklu do przetapiania odzyskowego

Żarowytrzymałe stopy niklu są podstawowym materiałem stosowanym na odlewy elementów części silników lotniczych i to zarówno na części statycznych jak i obrotowych elementów kierujących, pracujących w podwyższonej temperaturze pod działaniem sił masowych. Od odlewów tych wymaga się m. in. wysokiej odporności zmęczeniowej, odporności na pełzanie w wysokiej temperaturze i odporności na korozję w środowisku zawierającym produkty spalania paliw. Podstawową grupę odlewów spełniających te wymagania jakościowe stanowią części zapewnienia bezpieczeństwa w locie, w tym dyski turbin, łopatki sprężarki, łopatki turbin wysokiego ciśnienia i inne. Odlewy te podlegają specjalnym procedurom, regulującym procesy produkcyjne oraz procesy i operacje kontrolne jakości wg wymagań poszczególnych producentów sprzętu lotniczego, takich jak: United Technologies Corporation, General Electric, Hispano Suiza, Fiat Avio i innych; wymagania te nie zawierają jednak szczegółowych informacji odnośnie do technologii wykonywania odlewów, które te wymagania mają spełniać. Aktualnie odlewy precyzyjne na części silników lotniczych wykonuje z nowoczesnych gatunków stopów niklu i kobaltu takich jak : IN-100, IN-713C, REN -77, MAR-M247, MAR M 509 itp. Są to stopy utwardzane wydzieleniowo, które podczas krzepnięcia wykształcają specyficzną makrostrukturę, składającą się z ziaren równoosiowych, zamrożonych oraz słupkowych; taka struktura stopu może być przyczyną powstawania i propagacji pęknięć a tym samym przyczyną groźnych awarii silników samolotowych... W literaturze światowej można spotkać bardzo wiele informacji na temat uszlachetniania mikrostruktury nadstopów niklu metoda rafinacji i modyfikowania inokulantami nanoczasteczkowymi.

Stopy niklu będące tematem projektu nie są jak dotąd wytwarzane w Polsce; nie prowadzi się również uszlachetniających przetopów odzyskowych. Szczególnie istotnym problemem jest zagospodarowanie odpadów poprodukcyjnych (braki, elementy układów wlewowych itp.). Ponowne użycie stopów wymaga uzupełnienia niektórych dodatków (zwłaszcza śladowych) oraz zabiegu modyfikowania, w celu uszlachetnienia stopu.

Na podstawie danych WSK - PZL Rzeszów dokonano analizy asortymentu najczęściej odlewanych nadstopów niklu i kobaltu. Ostatecznie do badań w ramach zadania badawczego wytypowano następujące stopy: IN-713C, IN-100 i MAR-247.

Krajowy przemysł bazuje na imporcie, a wyroby ze stopów niklu odlewa się tylko w kilku odlewniach. Głównym problemem jaki wiąże się z tematyką projektu jest opracowanie technologii modyfikacji stopów niklu w wyniku wprowadzenia do nich w czasie topienia modyfikatorów którymi mogą być między innymi nanocząstki azotków, węglików i tlenków (np. tytany, wolframu, hafnu itp.).

Wymagana wielkość cząstek (od kilku do kilkudziesięciu nanometrów, mogących pełnić rolę w stopie zarodków krystalizacji, jak i stanowić cząstki umacniające) jest trudna do wprowadzenia bezpośrednio do stopu(metody ex situ). Głównym kierunkiem poszukiwań jest opracowanie metody wytwarzania w stopie nanocząstek (metody "in situ"). W tym przypadku konieczne jest wykorzystanie reakcji aluminotermicznej w ciekłym stopie Ni. Badania nad opracowaniem takiego wariantu modyfikacji stopu niklu rozpoczęto w Polsce.

Kryterium oceny wyników prowadzonych przetopów będą analizy wlewków wyjściowych (master heat), karty technologiczne wytopów prowadzonych w WSK Rzeszów, analizy składu chemicznego wytopów odzyskowych, badania makro- i mikrostruktury wybranych odlewów (łopatek) oraz próbek z przetopów odzyskowych (po modyfikowaniu), wykresy analizy termicznej, właściwości mechaniczne (Rm, A5 i twardość)

W celu określenia kryteriów oceny przetapianych stopów przeprowadzono wstępne badania analizy krzepnięcia stopów wyjściowych, na próbkach pobranych z wlewków "master heat". Opis zastosowanej w tym celu metody ATD przedstawiono poniżej.

Ocena wyników analizy składu chemicznego na podstawie dokumentacji dla wybranej partii odlewów i braków

Zrealizowano:

• wybór asortymentu odlewanych elementów,

Stop: 713 C Data badania: 28.10.2008 Heat:4V2863 Specyfikacja: PWA 655 U

982 151,7 59,0 4,6

Stop: **IN 100** Data badania: **28.10.2008** Heat:4V2862 Specyfikacja: CPV 219 REV M

WSK Rzeszów – zawartosc, % mas.

Stop: MAR-247 Data badania: 15.10.2008 Heat:4V2810 Specyfikacja: PWA 1447 K

Czas 1%

odksz.

58,2

• wstępna analiza losowo wybranych zestawów dokumentacji technologicznej topienia stopu IN-713C i odlewania łopatek (porównano składy chemiczne "master heat" oraz składy uzyskane na konkretnych odlewach).

- pobranie próbki i przeprowadzenie badan makro- i mikrostruktury stopów po przetopie,
- przeprowadzenie badań mikroanalizy rentgenowskiej wybranych mikroobszarów próbek;
- wskazano na rozbieżności pomiędzy wynikami analizy wlewków wsadowych "master heat", a wynikami makro i mikroanalizy rentgenowskiej (głownie dla Co).

2. przygotowano zalecenia dla sposobu gromadzenia odpadów poprodukcyjnych (układy wlewowe i braki) wraz z z dokumentacja technologiczna topienia i odlewania: • skład chemiczny: wlewków wsadowych, po roztopieniu, próbki z układu wlewowego, próbki pobrane z odlewów,

- czas topienia,
- maksymalna temperatura ciekłego stopu,
- temperatura odlewania,
- uzysk, uwzględniający ilość braków),

WSK Rzeszow – zawartosc, % mas.	C S P Si Mn Co Cr Mo Ti Al	WSK Rzeszów – zawartosc, % mas
Mn Si P S Cr Co Mo W Ti	0,17 0,002 0,003 0,005 0,01 13,34 8,50 3,21 4,70 5,42	C Mn Si P S Cr Co Mo
9 0,003 0,005 - 0,007 13,32 0,21 4,29 - 0,84	Al+Ti V Fe B Zr Bi Pb NV3B Ni	0,15 0,001 - 0,003 - 8,44 9,86 0,64
	10,13 0,82 0,03 0,02 0,03 0,3ppm 0,5ppm 2,49 r	
Ta Hf B Zr Fe Cu Nb+Ta Ni		AI Ta Hf B Zr Fe Cu
7 0,005 - 0,011 0,06 0,04 <0,001 2,16 73,5	Cannon-Muskegon Corp. – zawartosc, % mas.	5,47 3,29 1,42 0,015 0,05 0,05 -
	C S P Si Mn Co Cr Mo Ti Al	
Cannon-Muskegon Corp. – zawartosc, % mas.	0,164 0,002 0,014 0,02 <0,01 13,41 8,47 3,02 4,67 5,62	Cannon-Muskegon Corp. – zawartosc, % ma
Mn Si P S Cr Co Mo W Ti	Al+Ti V Fe B Zr Bi Ph NV3B Ni	
$\begin{array}{ c c c c c c c c c c c c c c c c c c c$	10.29 0.79 0.04 0.014 0.03 0.2ppm 0.5ppm 2.37 r	C Mn Si P S Cr Co Mo
		0,148 0,001 0,01 0,004 0,002 8,35 1-,01 0,65
Ta Hf B Zr Fe Cu Nb+Ta Ni	Własciwosci wytrzymalosciowe	
<pre><0,05 <0,05 0,01 0,06 0,039 <0,001 2,16 r</pre>		5.64 3.18 1.42 0.015 0.032 0.034 0.001
	Nr R _e /Rp _{0,2} R _m A ₄ Z HRC Udarnosc próbki [MBa] [MBa] [%] [%] [%] [%]	
	1 780 875 6.5 N/D 35÷36 N/D	Własciwosci wytrzymalosciowe – brak dan
	2 N/D N/D N/D N/D 35 N/D	Masonwosol wyuzymaiosolowe brak dany
	3 N/D N/D N/D N/D 36 N/D	Zarowytrzymalosc – brak danych
próbki MPa MPa % % HRC		
N/D 37-38	Zarowytrzymalosc	Próba pelzania
	Nr T s t A ₄ Z Obciazenie	T s Odksz. Czas do Calk. Calk. odksz. C
	probki [°C] [MPa] [h] [%] [%] [kg] 0 000 500 105 145 000<	Nr °C MPa plast. zerw. odksz. plast.
Zarowytrzymalosc	3 982 200 52,9 10,5 N/D 626,0	mm mm mm
	Próba pelzania	1 760 689,7 0,0056 154 1,185 4,74
		2 982 200 0,0052 111 1,3554 5,42

próbki [mm] [mm] [°C] [MPa] [mm] [h] [mm] [%]

2 6,245 25,0 760 702,4 0,0099 44,2 1,0636 4,25 2194,0

Ocena parametrów krzepnięcia wybranych stopów metodą analizy termicznej ATD dla wybranej partii materiałów

474,5

Przemiany fazowe przebiegające w stopach metali w stanie ciekłym i stałym związane są prawie zawsze ze zmiana energii układu. Zwykle układ zmierza w kierunku obniżenia swojej energii. Dlatego, przy obniżaniu temperatury (stygnięciu) wydziela się określona ilość ciepła, charakterystyczna dla danego stopu i typu przemiany. Tak więc możliwość bezpośredniej obserwacji zmian energetycznych w

Procesy kształtowania tych składników mikrostruktury związane są z wydzielaniem większej lub mniejszej ilości energii (procesy egzotermiczne). W mniejszym stopniu są to procesy endotermiczne. Zmiany te można obserwować na tzw. wykresie analizy termicznej, przedstawiającym zmianę temperatury w układzie w funkcji czasu. Zmiany te na wykresie T=f(T) są często niewidoczne, a na wykresie pochodnej występują w postaci widocznych załanań, przegięć i zmiany jej znaku. To pozwala na wszechstronną analizę krystalizacji i krzepnięcia stopu.

początek krzywej dT/dt będzie podstawą analizy (oceny) procesu zarodkowania stopu. Może być tym samym etapem interpretacji zabiegu modyfikacji stopu,

zakres "środkowy" krzywej dT/dt stanowi podstawę do analizy ilościowej ciepła krzepnięcia, co daje możliwość wyznaczania składu strukturalnego. To z kolei umożliwia prognozę własności mechanicznych analizowanego stopu.

koniec krzywej dT/dt, będzie źródłem informacji na temat "czystości" stopu. Obecność w stopie gazów i zanieczyszczeń prowadzi zwykle do utworzenia niskotopliwych eutektyk, co znacznie wydłuża końcowy etap krzepnięcia i obniża wartość prędkości spadku temperatury. Zmienia się również nachylenie stycznej do przebiegu pochodnej, w zależności od stopnia zanieczyszczenia, i tak: gdy nachylenie to rośnie, można wnioskować o powiększaniu się czystości stopu.

1.Opracowano stanowisko do termicznej analizy ATD krystalizacji i krzepnięcia stopów niklu i kobaltu.

2. Przeprowadzono kilkanaście analiz ATD stopów IN-713C, MAR-247 i IN-100. Wlewki do badan zakupiono w WSK Rzeszów.

Wnioski

3. Analiza wykresów ATD wskazuje na wydzielanie się eutektyki węglikowej (zwłaszcza w stopach MAR-247 i IN-100) oraz na zależność temperatury T_{iik} od zawartości głównych składników badanych stopów.

4. Wskazano na możliwość opracowania zależności empirycznej pomiędzy temperaturą T_{lik}, a zawartością głównych składników badanych stopów. Dotyczy to zwłaszcza stopów IN-713C i IN-100. Temperatura T_{iik} dla stopu MAR-257 jest wyższa o okołóo 20 do 30oC (w porównaniu do IN-713C), co jest wynikiem obecności w stopie około 10% W i 3,1% Ta. Z kolei najniższa temperatura Tik dla stopu IN-100 jest wynikiem niższej, w stosunku do pozostałych stopów, zawartości Cr, Mo i Ti oraz większej zawartości Al.

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY PRZEZ UNIĘ EUROPEJSKĄ ZE ŚRODKÓW EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU ROZWOJU REGIONALNEGO

D 30 60 90 120 150 180 210 240 270 300 330 360 390 420 450 480 510 540 570 600